

Nu știu ce îmi rezervă mâine

Lucica Boltasu

“Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu, pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viața veșnică.” (Ioan 3:16)

Nu știu ce îmi rezervă mâine,
De-o fi să plec sau mai rămân,
Nu știu cât mai rămân pe glie,
De-o să mai stau, sau mai amân,
Plecarea mea în veșnicie.

Dar ce spun eu, ce amânare,
Ca să decid, cine sunt eu?
Sfârșitul meu doar Domnul știe
Și timpu-l știe Dumnezeu,
Când voi pleca pentru vecie.

De-aceea stau în meditare,
Privesc în jos, privesc în sus,
Mă uit în urmă și-nainte,
Tot ce-mi oferi, accept supus,
Căci Tu-mi ești Domn și-mi ești Părinte.

Mă cercetez în duh și-n fire
Și caut să văd dacă-s greșit,
Mă lupt să fiu o torță vie,
La Tine-alerg de-s ispitit,
Căci Tu-mi ești far și ești făclie.

Of, Doamne Sfinte, câte doruri
Și câte vise-n mine plâng,
Măcar o clipă Te arată,
Cuvântul Tău în suflet strâng,
Ești o Ființă minunată!

Isus Cristos este limanul,
M-am ancorat în El deplin,
De bate vântul, de-i furtună,
De viața-i trudă și e chin,
Domnul îmi este “Vestea Bună”.

Nu știu ce îmi rezervă mâine,
De-o fi să plec sau mai rămân,
Încerc s-aduc o alinare,
Să luminez pe cel păgân,

Să nu se-ndrepte spre pierzare.

Iar pentru cei ce-au gustat Harul
Și se găsesc în suferinți,
Înalt spre ceruri zi și noapte,
A mele rugăciuni fierbinți,
În vorbe plânse și în șoapte.

Privește Doamne omenirea,
Ascultă glasul ei pierdut,
Mai dă o șansă celui care,
Se tânguie când e căzut
Și umilit, cere iertare.

Nimeni nu știe mersul vremii,
Doar Cel ce toate le-a creat,
Mai e puțin și Domnul vine,
Ești credincios, dar ești salvat?
Te-ntreb prietene pe tine.

Nu știi ce îți rezervă mâine,
De-o fi să pleci sau să rămâi,
Nu știi cât mai rămâi pe glie,
Te rog primește-L mai întâi,
Pe Cel ce este Apa Vie!

Nimeni nu știe mersul vremii,
Dar pot să-ți spun încredințat,
Că orice-n viață s-ar ivi,
Isus e barca de salvare
Și drumul tău spre veșnicii!

15/03/12, Barcelona-Lucica Boltasu